

در رابطه با ساختار تشکیلات، قطعنامه ای توسط کمیسیون ساختار کنگره ششم به جلسه پیشنهاد شد که با کسب ۵۰ درصد آراء، نتوانست به تصویب برسد. استدلال تعدادی از شرکت کنندگان در کنگره این بود که بحث در این مورد کافی نبوده است و ضروری است تصمیم گیری در باره آن به جلسه بعدی کنگره موکول شود تا گفتگوی کافی پیرامون آن صورت گیرد. اکنون در آستانه کنگره هفتم قرار گرفته ایم. من همان قطعنامه را با اصلاحاتی که توضیحات آن را در مقاله "نوسازی ساختار" داده ام، برای دامن زدن به گفتگو، منتشر می نمایم:

محمد اعظمی

در باره:

اصلاحات ساختاری

تبصره ۲ - آئین نامه گروه های کار توسط خودشان تنظیم و تصویب می شود. مسول آن گروه کار انتخابی است.

تبصره ۳ - در فاصله دو کنگره تشکیل گروه کار جدید منوط به تصویب شورای مرکزی است.

۶ - گروه های کار در محدوده وظیفه خود استقلال عمل دارند. در چارچوب اسناد رسمی سازمان مستقلا اتخاذ سیاست کرده و منتشر می نمایند.

۷ - اتخاذ سیاست پیرامون عام ترین مسائل سیاسی و تشکیلاتی، تحولات جاری و در رابطه با احزاب، هماهنگ کردن مجموعه فعالیت ها، مسئولیت مالی و نشریه با شورای مرکزی سازمان است.

۸ - شورای مرکزی از حداقل نه (۹) عضو تشکیل می شود و اعضای اصلی ارگانهای مرکزی (تبلیغات، تشکیلات و روابط عمومی) را تشکیل می دهد.

تبصره - ارگانهای مرکزی می توانند از اعضای سازمان مشاور انتخاب کنند.

۹ - شورای مرکزی یک نفر را برای هماهنگی فعالیت های خود به عنوان مسئول انتخاب می کند. چارچوب اختیارات مسئول این شورای، توسط ارگان شورای مرکزی مشخص می شود. شورای مرکزی بر فعالیت گروه های کار از طریق یک رابط نظارت می نماید.

۱۰ - دو نفر به عنوان عضو علی البدل شورای مرکزی در کنگره انتخاب می شوند. اعضای علی البدل در تمامی جلسات و بدون حق رای شرکت می کنند و در غیاب اعضای شورای مرکزی به ترتیب آرای حاصله در کنگره، جایگزین عضو غایب در شورای مرکزی می شوند.

۱۱ - شورای مرکزی موظف است حداقل هر دو ماه یکبار جلسه ای برای گفت و شنود و مشورت با اعضای تشکیلات برگزار نماید.

۱۲ - برای نظارت تشکیلات بر پیشرفت وظایف توسط شورای مرکزی، اعضا حق دارند در تمامی جلسات شورای مرکزی بدون اظهار نظر شرکت کنند.

× × در صورتی که مفادی از این قطعنامه با اساسنامه سازمان در تناقض قرار گیرد، این سند مبنای داوری و قضاوت قرار خواهد گرفت.

یازدهم اردیبهشت ۱۳۸۵ برابر با اول ماه مه ۲۰۰۶

ساختار سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، بر گسترش دموکراسی در مناسبات تشکیلاتی، داوطلبانه بودن پیشبرد وظایف، جلب مشارکت اعضا و استفاده از خرد جمعی در تصمیم گیری ها مبتنی است.

در هر دوره از فعالیت سازمانی، تجارب، نیازها و ضروریات مبارزه، تغییراتی را در روش و ساختار ما ضروری می کند. جهت این تغییرات و اصلاحات، بهبود و بالا بردن کیفیت کارهاست. در اصلاحات کنونی انطباق ساختار با فعالیت سازمان در خارج از کشور، افزایش مشارکت اعضا در تصمیمات و انجام وظایف، کاهش دخالت شورای مرکزی و گسترش استقلال و افزایش قدرت تصمیم گیری گروه های کار سازمانی، مد نظر قرار گرفته است. در این راستا نکات زیر مورد تاکید است:

- ۱ - رابطه عضو با سازمان بر اساس انجام وظیفه به صورت فعالیت در ارگانها، گروه های کار، تشکل های دموکراتیک و به شکل فردی، سنجیده می شود.
 - ۲ - وظایف در اساس به صورت پروژه اجرا می شود. یعنی هر پروژه نیازمند داشتن هدف، وظیفه، نیرو، امکانات، و زمان روشن است.
 - ۳ - فعالیت اعضا در تمامی عرصه های سازمانی داوطلبانه است. اعضا می توانند و حق دارند به عنوان عضو در گروه های کار با رعایت ضوابط و آئین نامه ای که توسط خود آنها تصویب می شود، فعالیت کنند.
 - ۴ - فعالیت در نهادهای دموکراتیک، نشریات، رسانه های عمومی و ... که اهداف و وظایف آنها با برنامه و پلاتفرم سازمان هم راستاست، جزئی از فعالیت تشکیلاتی اعضا محسوب می شود. اعضای سازمان در این نهادها مستقلانه تصمیم گیری کرده و موظفند در تحکیم استقلال این نهادها تلاش کنند.
 - ۵ - کنگره متناسب با نیازها و ضروریات و توانائی های خود گروه های کار را تعیین می کند. حداقل اعضای آنها ۳ نفر است. گروه ها می توانند از افراد غیر عضو برای همکاری دعوت کنند. این افراد حق دارند با حقوق برابر در گروه کار عضو شوند. برای پیشبرد وظایف، سازمان در این دوره، به ۷ گروه کار نیاز دارد. که در صورت داوطلب، آنها را تشکیل می دهد. سایت، کارگران، زنان، دانشجویان، زندانیان سیاسی، اقوام و ملیت ها و بین المللی.
- تبصره ۱ - در صورتی که برای یک گروه کار داوطلبی وجود نداشت شورای مرکزی موظف به راهیابی است.